

DOŻYCZAĆ (2) *vb impf*

-ż- (1), -z- (1).

o oraz a jasne.

3 sg *praes* dożyczą (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. dożyczyć.

Użyczać, udzielać, dawać; pozwaląć; imponere PolAnt (2) :

dożyczać komu czego (1): Szczęście ludzkie iest w ręku Pánfkich/ á tenże człowiekowi wczonemu chwały dożycza [*et faciei scribae imponet qloriam suam*]. *BibRadz Eccli 10/5.*

cum inf (1): ij z wielkie lafki [*Zbawiciel*] dożyczą dotykatz blizn ciała sweého *OpecŻyw [170]v.*

Formacje pochodne cf ŻYCZYĆ.

BZ